

FARKAS WELLMANN ÉVA

Majd ők megmondják

*A tósötétből elbolyongva
akadtál rá a fényes horogra.
Neked csak ő, neki csak bármi,
szemet vagy száját mi másra tátni,
s mint ki végre, hogy itt is jól lát,
hinni kezdted az illúzióját,
nem túlörömmel, sem beszéddel,
nem is a húshoz kötött gyönyörrel,
csak mint ha száj ámulva kántál,
semmit sem értve semmit se bántál,
hogy érzékelted volna félszét,
csak regisztráltad éppen, hogy élsz még.*

*Ölve lenni, lenni ölben,
létezni vélted magad egy körben,
hogy ismert más is, szinte kétled,
kezedet fogni a koldust kérted.
Elviselni azt, hogy szeretnek,
ringatózni a nem várt szerepben,
vagy más alatt a hintát lökni,
vagy megtanulni nyakkendőt kötni,
melyik válasz a kérdést rejtő,
hogy elkezdődött-e már a lejtő?
Megmászni: ott a penge éle.
Majd ők megmondják: túlél-e, él-e.*



A Szent István-szarkofág rövid oldali domborműve (Szent István mauzóleuma, Székesfehérvár, 1083 után)